

[Poul Claussen.]

Grunden er til, at Bevillingerne endnu ikke er udstedt.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Umiddelbart efter at Belgienaftalen var afsluttet, blev der af Direktoratet for Vareforsyning paa sædvanlig Vis afholdt Møde med Hovedorganisationerne, hvor de generelle Retningslinier for Udstedelse af Importbevillinger blev fastlagt. Disse Retningslinier blev i det store og hele meddelt gennem en Meddelelse til Importørerne, der blev udstedt den 8. ds. Derefter kunde man gaa i Gang med Forhandling med de enkelte Brancher vedrørende Fordelingsproblemet, Specificationsproblemet o. lign. for hver enkelt vigtigere Varegruppes Vedkommende. Saadanne Forhandlinger har ogsaa fundet Sted, for saa vidt angaar Importen af Glas fra Belgien, og disse Forhandlinger er nu tilendebragt, saaledes at de paagældende Bevillinger kan forventes udstedt i den allernærmeste Fremtid.

Poul Claussen: Den højtærede Minister sagde, at straks efter at Aftalerne med Belgien var truffet, holdt man Møde i Hovedorganisationerne og derefter et senere Møde, bl. a. et den 8. ds. Jeg vil gøre opmærksom paa, at fra Afslutningen af Belgienaftalerne den 28. Februar og til den 8. ds. ligger der, hvad jeg i denne Forbindelse vil kalde en rum Tid. Jeg kan ikke tro, det skulde være umuligt i Samarbejde med Hovedorganisationerne at fremme de Aftaler mere, end det hidtil er sket. Branchen er ganske sikkert villig til at tage deres Del af Arbejdet. Jeg kan slet ikke forstaa, det skulde være umuligt, i hvert Fald ved Forhaandsaftaler, at beregne, hvad hver enkelt Importør skal have, saaledes at man, naar man kender det samlede Antal, meget hurtigt maa kunne udregne den enkelte Importørs Kvota. Det maa være noget, der kan gøres i Løbet af nogle Timer, Udfærdigelsen af Bevillingerne maa kunne ske i Løbet af Dage, medens der nu synes at skulle gaa Maaneder, før man overhovedet kommer i Gang. Jeg kan ikke helt frigøre mig for at betragte den højtærede Ministers Forklaring som noget i Retning af, hvad man kalder en Søforklaring. Jeg ved godt, at man kan spørge den ene Minister og faa Svar fra den anden. Det saa vi sidste Gang, jeg rettede et Spørgsmaal. Jeg rettede nu et Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, og jeg er ikke helt sikker paa, at jeg ikke har faaet Svar fra Ministeren for Søfart.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det ærede Medlem Hr. Poul Claussen har misforstaaet mit Svar, idet det ikke var et Møde, der havde fundet Sted den 8. ds., men Udsendelse af en Meddelelse til Importørerne om de Retningslinier, der var aftalt ved det Møde, der havde fundet Sted den 8. ds.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Første Næstformand (Arnh. Jensen): Det ærede Medlem Fru Alvilda Larsen har rettet et Spørgsmaal til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det lyder:

Hvornaar agter Handelsministeren at foranstalte en Mærkerationering af Kødvarer?

Alvilda Larsen: Jeg vil her minde om det Svar, den højtærede Handelsminister gav, da jeg sidst stillede Spørgsmaalet om, hvornaar vi kunde forvente Mærkerationering af Kødvarer. Dengang svarede den højtærede Minister, at han arbejdede med Spørgsmaalet, og at han overvejede en anden Ordning end den nuværende. Der er nu forløbet saa lang Tid, at jeg synes, man har Ret til at spørge, hvordan det gaar med Overvejelserne. I Mellemtiden er Kødmandgelen blevet betydelig større i København. Trods Landbrugsministerens Paastand om min letfærdige Omgang med Kendsgerningerne, ved enhver Københavner, at vi har mindre Kød i Dag, end vi havde for et Par Maaneder siden. Derfor et Spørgsmaal om en ligelig Fordeling af de smaa Mængder Kød mere aktuelt end dengang. Den Fordeling, vi har i Øjeblikket, er helt meningsløs og helt uretfærdig, helt utilstrækkelig. Der fastsættes nu et bestemt Beløb fra Uge til Uge, som man saa kan købe for. En Husmoder serverer saa Grød eller Fisk eller andet en hel Uge igennem, og om Lørdagen vil hun saa hen og købe for det Beløb, hun har Ret til.

I mange Tilfælde kan Slagteren ikke levere dette Kød om Lørdagen. Jeg har flere Gange personlig oplevet den Situation hos Slagteren. Han har svaret: Det er rigtigt, De har Krav paa saa og saa meget, De har ikke faaet noget hele Ugen. Det er rigtigt, at De skal have noget, men jeg har ikke noget i Dag — og saa kan Husmoderen gaa hjem med den Besked. Det er særlig de selverhvervende Kvinder, der oplever det, og de er harmfyldte over den Ordning, man har nu. Desuden vækker det Harm, at de smaa Rationer ikke har holdt sit Indtog paa Restauranterne, man kan gaa hen til en